

Dragi prieteni, în capitolul 1 al profetului Habacuc am văzut cât de nedumerit era profetul de ceea ce se întâmpla cu poporul Său și de aparenta lipsă de interes din partea lui Dumnezeu. Profetul a aflat însă că Dumnezeu are răspunsuri la întrebările sale. Dumnezeu a răspuns la prima întrebare, numai că acest răspuns a dat naștere unei întrebări și mai dificile. Însă Dumnezeu are răspuns și pentru aceasta.

Dragi prieteni, dacă aveți întrebări, nu le înveliți într-o exprimare fals pioasă. Îi aud pe mulți spunând: “Eu mă încred în Domnul”, când adevărul este că nu au deloc încredere în El; dimpotrivă, Îi pun întrebări la tot pasul. Nu este un păcat să-l puneți întrebări lui Dumnezeu. Veniți înaintea Domnului și spuneți-I ce nu înțelegeți. Așa a procedat și Habacuc.

**v.1 M-am dus la locul meu de strajă, și stam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plângerea mea.**

Habacuc spune că va aștepta răspunsul Domnului în timp ce stă de strajă, pe turnul de veghere. Profetii sunt comparați cu niște păzitori sau supraveghetori. De exemplu, în Ezechiel 3:17 se spune: “Fiu al omului, te-am pus păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea.” Profetii erau păzitori însărcinați să spună poporului profeția primită din partea Domnului. Dumnezeu îi socotea pe ei răspunzători pentru transmiterea avertismentului Său înaintea poporului. Într-o cetate înconjurată de ziduri, păzitorul sau străjerul era cel care stătea de veghe pe zid și anunța apropierea vreunui dușman. Dacă el era loial cetății, locuitorii ei erau în siguranță. Dar dacă era un trădător și nu dădea alarma când îi vedea pe dușmani apropiindu-se, locuitorii cetății erau luați prin surprindere de atacul care venea fără veste asupra lor. Habacuc, profetul lui Dumnezeu, spune că se duce în turnul de veghere pentru a aștepta acolo un mesaj de la Dumnezeu.

“să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plângerea mea” – cu alte cuvinte, Habacuc spune: “Voi aștepta cu răbdare pentru că știu că Dumnezeu are un răspuns. Nu știu care va fi acesta, dar știu că există și va veni la momentul potrivit.” Habacuc știa că Dumnezeu îi va da răspunsul potrivit pentru ca el să poată înțelege căile lui Dumnezeu și era dispus să aștepte oricât.

În foarte multe cazuri Dumnezeu întârzie cu răspunsul Său. El acționează într-un ritm mult mai încet decât am vrea noi. Dumnezeu vrea să-i dea un răspuns lui Habacuc, dar nu va face lucrul acesta decât la momentul pe care-l va socoti El potrivit.

Noi suntem cei care ne grăbim, nu Dumnezeu. De exemplu, mulți creștini vorbesc despre sosirea grabnică a Domnului Isus, prin aceasta vrând să spună că mai este puțin până atunci. Puteți să-mi arătați și mie unde scrie în Biblie așa ceva? Domnul Isus a spus: “Iată Eu vin fără întârziere / pe neașteptate / îndată”. Acestea sunt sensurile cuvântului tradus prin “curând”. Au trecut două mii de ani aproape de când au fost spuse aceste cuvinte și cu greu am putea spune că a fost “curând”. Domnul Isus a spus că El vine îndată pentru că lucrurile menționate în Apocalipsa și care vor avea loc înainte de revenirea Sa pe pământ, se vor derula foarte rapid. Lucrul care va prefața ultimii șapte ani înainte de venirea lui Hristos pentru întemeierea Împărăției Sale va fi răpirea Bisericii. Când Biserica lui Hristos va părăsi pământul, evenimentele se vor derula rapid, ca o lovitură de ciocan după alta. Hristos va veni imediat, va veni exact la momentul hotărât de Dumnezeu. Noi nu ar trebui să ne mai gândim la faptul că Domnul Isus va veni curând, ci la faptul că venirea Sa este iminentă, adică este un lucru care se va întâmpla cu siguranță, orice-ar fi.

La fel de adevărat este faptul că Domnul Isus nu-și va “întârzia” venirea, cum îi aud pe unii frați pioși că se exprimă. Domnul vine la momentul hotărât de El, nu de mine sau de voi. El nu va întârzia. Dar trebuie să reținem faptul că Dumnezeu are o răbdare foarte mare și nu dorește ca vreunul dintre oameni să piară și să nu fie mântuit. Și în vremea lui Habacuc exista un număr de oameni în Babilon pe care Dumnezeu avea de gând să-i salveze. Perioada de șaptezeci de ani de captivitate a lui Israel a fost o vreme în care Dumnezeu a fost slăvit pentru că El a ajuns chiar și la inima lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

Habacuc spune: “Mă voi retrage acum în turnul de veghe. Nu știu care este răspunsul, dar voi aștepta să-mi răspundă Dumnezeu.” Și noi, dragi prieteni, trebuie să umblăm prin credință, nu prin vedere. În 2 Corinteni 5 apostolul Pavel vorbește despre ce se întâmplă după ce trupurile noastre vor fi puse în mormânt. Va veni ziua în care Hristos ne va chema și va ridica trupurile noastre din mormânt. În timpul acesta, când suntem absenți din trup, suntem prezenți cu Domnul. Când părăsim aceste trupuri, vom fi acasă cu Domnul. Este un interval de timp între îngroparea trupurilor noastre și învierea lor. Domnul Se mișcă încet după cum judecăm noi lucrurile. De aceea include Pavel în mijlocul acestei secțiuni cuvintele: “pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere” (2 Cor. 5:7).

Aveți întrebări la care nu ați găsit răspuns? Dacă voi nu aveți, mărturisesc că eu am. Dar am învățat că Tatăl ceresc are întotdeauna motive bine întemeiate pentru tot ce face în viața mea. Deși nu le înțeleg întotdeauna, știu că El are un răspuns și într-o bună zi

mi-l va face cunoscut. Cu toții avem nevoie de această încredere.

v.2 Domnul mi-a răspuns, și a zis: „Scrie proorocia, și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor!”

Dumnezeu spune: “Scrie astfel încât oamenii aceia din secolul XXI, care vor avea întrebări (și aici suntem incluși toți) să știe că au un răspuns de la Mine în vremea în care vor umbla prin credință”.

Ultima parte a versetului – “ca să se poată citi ușor” – mai poate fi tradusă și “pentru ca cel ce va citi-o să poată să-i urmeze” (Bartolomeu Anania; în mai multe traduceri engleze este “that he may run that reads it”). Avem nevoie de o hartă în mersul nostru spiritual. Avem nevoie să știm pe ce drum s-o luăm, astfel ca, după ce citim harta, să putem să alergăm și să transmitem altora mesajul lui Dumnezeu.

Mulți cred că pot să predice Cuvântul lui Dumnezeu fără să aibă pregătirea necesară. Ar trebui mai întâi să citească mult și apoi să alerge să spună și altora. Și eu mi-am dorit să încep imediat să predic, fără să studiez, dar un om al lui Dumnezeu m-a sfătuit să urmez cursurile seminarului teologic și abia apoi să intru în lucrare. Învățați să citiți înainte de a începe să alergați! Înainte de-a prezenta altora mărturia voastră, trebuie să fiți în stare să argumentați motivul nădejzii care este în voi.

v.3 Căci este o proorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Iată cum este explicat acest verset în Biblia Scofield cu referințe: “Profetul care stă și veghează așteptând răspunsul Domnului primește o viziune (v. 2-20). Trei elemente merită subliniate aici: (1) Judecata morală a Domnului pentru lucrurile rele practicate de poporul Său (v. 5-13, 15-19). (2) Scopul viitor al lui Dumnezeu ca “pământul să fie plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă” (v. 14). Faptul că această revelație așteaptă întoarcerea Domnului în slavă este arătat în (a) pasajul paralel din Isaia 11:9-12; și (b) de citarea versetului 3 în Evrei 10:37-38, unde viziunea care va veni este înlocuită cu Cel ce va veni și nu va întârzia, adică Domnul Isus. Abia atunci, după împlinirea viziunii, “cunoștința slavei Domnului” va umple pământul. Dar (3) între timp, “cel drept va trăi prin credință”. Acest cuvânt evanghelic este aplicat evreilor și neevreilor în Romani 1:17; neevreilor în Galateni 3:11-14; și evreilor în special, în Evrei 10:38. Această ofertă a vieții veșnice numai prin credință face posibilă nu numai mântuirea neevreilor, ci și existența unei rămășițe credincioase în Israel, în timp ce națiunea întreagă este cuprinsă de orbire spirituală și necredință, fără preoți, fără templu, incapabilă să împlinească prevederile Legii.

Așa lucrează Domnul! Conducând totul și aplicând măsuri disciplinare conform planului Său, Dumnezeu face astfel încât Israelul din vechime să fie alungat din țară și să aibă mințile întunecate și ochii acoperiți cu un văl (2 Cor. 3:12-15), în timp ce îndurarea Sa datorată acordului încheiat cu Avraam, orice individ evreu putea recurge la credința simplă a lui Avraam (Gen. 15:6; Rom. 4:1-5) și era mântuit. Aceasta nu respinge însă legământul palestinian și cel davidic, pentru că pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului și Domnul va fi din nou în Templul Său (v. 20). Compară cu Romani 11:25-27.”

Dragi prieteni, ne putem baza pe faptul că într-o bună zi Dumnezeu ne va da răspunsurile la toate întrebările noastre. Va fi o zi extraordinară! Pe mine mă interesează mai puțin străzile de aur ale cerului, și mult mai mult aflarea răspunsurilor la miile de întrebări care tulbură azi omenirea. Până atunci însă trebuie să umblăm prin credință.

Ajungem iată și la cel mai important verset din cartea lui Habacuc și negreșit unul din cele mai importante versete ale Scripturii. Este versetul cheie al acestei cărți. De fapt, este cheia care ne ajută să înțelegem trei epistole doctrinare ale Noului Testament în care este citat acest verset: Rom. 1:17; Gal. 3:11; Evrei 10:38.

v.4 Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.

Sau: “cel drept va trăi prin credința lui”. S-au făcut numeroase încercări de-a eluda importanța acestui verset, de-a ignora impactul extraordinar pe care-l are semnificația lui. Unii au încercat să acorde cuvântului “credință” sensul de credincioșie sau de purtare dreaptă, corectă și să spună că cel drept va trăi prin credincioșia sa.

Acest verset prezintă două căi pe care poate merge omenirea. Este vorba aici de două grupuri diferite. Din prima fac parte cei îngâmfați în sufletele lor și din cea de-a doua categorie fac parte cei dreapți care trăiesc prin credință. Cu alte cuvinte, am putea spune că este vorba de cei pierduți și de cei mântuiți; sau cei care nu au crezut în Dumnezeu și cei care au crezut în Dumnezeu.

În versetul 1 Habacuc spunea că se duce în turnul de veghe să aștepte acolo răspunsul Domnului. Acest răspuns va fi mesajul lui Dumnezeu care va explica felul cum lucrează El cu indivizii și cu națiunile acestui pământ. Aici, în versetul 4 avem un principiu extraordinar pe care Dumnezeu l-a enunțat. De fapt, am putea spune că este o axiomă a Bibliei.

Când studiem geometria suntem învățați să acceptăm anumite axiome care sunt evidente și pe care nu trebuie să le demonstrăm. De exemplu, o linie dreaptă este distanța cea mai scurtă dintre două puncte. Aceasta este o axiomă. Nu trebuie să demonstrăm

acest lucru. Tot la fel, și Scriptura conține anumite afirmații care sunt axiome.

“Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană (cinstit) în el”. Această expresie îi descrie pe cei mândri. Fie încearcă să obțină mântuirea prin faptele lor, fie trăiesc doar pentru clipa de față și filozofia lor este una de genul: “să mâncăm, să bem și să ne veselim pentru că mâine vom muri”. Ei nu au nici un scop în viață. Un astfel de om merge pe un drum greșit, care îl va trage în jos. “Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte” (Prov. 14:12).

Sunt convins că și voi cunoașteți mulți oameni care fac parte din această categorie. Ei au un suflet îngâmfat. Se umflă de mândrie. Ei înaintează de-a lungul râului care se varsă în marea distrugerii, deși lor acum li se pare că fac o excursie frumoasă. Scriptura descrie foarte rar și cu foarte puține detalii destinul celor pierduți, ce se întâmplă cu ei după moarte. Domnul Isus a vorbit despre acest lucru în istorisirea despre omul bogat și săracul Lazăr (Luca 16). La moartea sa, Lazăr a fost dus în paradis; cel bogat a ajuns în Locuința morților după ce a murit. Dacă la fel mergeți și voi prin viață, aceasta vă va fi destinația finală.

“Cel drept va trăi prin credință” – astfel este descris cel de-al doilea grup în care se pot încadra oamenii. Aceștia înaintează de-a lungul râului vieții spre cetatea lui Dumnezeu și spre cunoașterea deplină – “atunci voi cunoaște deplin cum am fost cunoscut și eu pe deplin”. Între momentul mântuirii și acest “atunci”, cei mântuiți vor umbla prin credință. Chiar dacă nu avem răspunsurile acum, Dumnezeu ni le va da când vom ajunge în prezența Lui.

Având în vedere faptul că acest verset din Habacuc este citat în trei epistole din Noul Testament, ar fi bine să ne oprim puțin asupra acestor fragmente.

În Epistola către Romani accentul este pus pe îndreptățirea prin credință, pe mântuire: “Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului; deoarece în ea este descoperită o neprihănire (dreptate) pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit (drept) va trăi prin credință.” (Rom. 1:16, 17). Ideea aici este că cel drept, cel care a fost îndreptățit prin credință, va trăi tot prin credință. Acesta este mesajul Epistolei către Romani.

În Epistola către Galateni versetul din Habacuc este citat astfel: “Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel neprihănit prin credință va trăi.” (Gal. 3:11). [Dar că nimeni nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin lege este evident, căci ‘cel drept, prin credință va trăi’.”.] Aici accentul este pus puțin diferit pentru că în Gal. 2:20 Pavel spune: “Am fost răstignit împreună cu Hristos

și trăiesc ... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.

Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.” În timp ce în Romani accentul era pus pe îndreptățirea prin credință pentru mântuire, în Galateni accentul este pus nu numai pe credința care mântuiește, ci și pe credința prin care trăiești tot timpul vieții tale.

În Epistola către Evrei, versetul din Habacuc este citat după cum urmează: “Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.” (10:38). Aici accentul este pus pe verbul “a trăi” – cel drept va trăi prin credință. În capitolul următor din Evrei citim despre oameni care au trăit prin credință; accentul este pus pe trăire.

Când a privit spre viitor, Habacuc a întrebat: “De ce, Doamne?” Acum, din perspectiva pe care o avem noi, putem să privim în trecut și să vedem răspunsul la întrebarea lui Habacuc. Dumnezeu Și-a trimis poporul în captivitate pentru că astfel era aplicată pedeapsa pentru păcatele lor. Acum noi vedem scopul mult mai extins al lui Dumnezeu: astfel a fost posibilă aducerea Mântuitorului în lume la împlinirea vremii hotărâte de Dumnezeu.

Revin din nou la predica lui Pavel din Antiohia Pisidiei, unde el spune: “Dar Acela pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a văzut putrezirea. Să știți, deci, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor; și oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise. Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în prooroci: ‘Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva.’” (Fapte 13:37-41). Pavel insistă asupra faptului că există o singură cale spre Dumnezeu – cea a credinței. Mesajul este: “V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi” (1 Cor. 15:3, 4).

Ce trebuie să facem noi? Trebuie să-L primim pe Domnul Isus ca Mântuitor personal, să ne încredem în El și să umblăm prin credință, nu prin respectarea preceptelor Legii lui Moise. Mă deranjează faptul că sunt destul de mulți cei care încearcă să-i readucă pe credincioșii creștini sub domnia celor zece porunci sau sub un alt sistem de legi pe care le-au inventat ei, cum ar fi reguli pentru familie, pentru soție, pentru soț sau pentru copil. Dragul meu prieten, dacă ai fost mântuit prin credința în Domnul Isus Hristos, iubește-L. Dacă-L iubești cu adevărat, multe din problemele tale vor părea altfel și se vor rezolva altfel. Dacă-L iubești pe Domnul Isus vei putea să umbli în Duhul; și când umbli în Duhul, vei fi plin de Duhul lui Dumnezeu și vei avea dragoste în inimă. Vei fi un soț mai bun sau o

soție mai bună sau un copil mai bun.

Vei fi un angajat mai bun sau un șef mai bun. Oriunde te-ai afla, vei fi o persoană mai bună dacă umbli prin credință. Mai mult, va veni ziua în care vei ajunge înaintea lui Dumnezeu și vei fi cu El pentru toată veșnicia.

Sper că toți așteptăm cu dor acea zi!

Rămâneți cu har și pace!